

URZĄD PATENTOWY

A45 b 19/00

BIBLIOTEKA

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 9294.

Kl. 33 a 9.

Hans Haupt
(Berlin-Wilmersdorf, Niemcy).

Parasol.

Zgłoszono 14 października 1927 r.
Udzielono 31 sierpnia 1928 r.

Wynalazek dotyczy parasola ze zsuwanymi częściami trzonu oraz szkieletu, w którym poprzeczki przyłączone są do zewnętrznych wsuwanych części prętów daszka tak, że przy zamykaniu parasola wchodzi w rurę rączki; rączka zaś wsuwa się w kształcie tłoka między poprzeczki a pręty daszka. Nowość wynalazku polega na tem, że dolna część trzonu wprowadzana jest do wnętrza rączki trzonu aż do jej końca, a to w tym celu, ażeby długie poprzeczki, sięgające do zewnętrznych prętów daszka przy zsuwaniu parasola, wchodziły możliwie daleko w rączkę.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania takiego parasola, a mianowicie:

Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny złożonego parasola, przyczem uwidoczniomy jest tylko jeden pręt daszka.

Fig. 2 przedstawia w większej skali widok boczny szkieletu parasola ze zsuniętymi częściami, przyczem jednak zewnętrzna rura trzonu przedstawiona jest w przekroju.

Fig. 3 przedstawia w większej skali przekrój podłużny suwaka umocowanego na trzonie zapomocą zapadki.

Fig. 4 przedstawia w większej skali przekrój podłużny suwaka, umocowanego na trzonie zapomocą sprężyny ryglującej, przy rozpiętym parasolu.

Fig. 5 przedstawia w większej skali przekrój poprzeczny trzonu.

Fig. 6 uwidocznia w większej skali przekrój podłużny średniej części pręta z przynależną poprzeczką.

Fig. 7 przedstawia w większej skali przekrój podłużny drugiej postaci wykonania urządzenia ryglującego, które przytrzymuje suwak na trzonie.

Trzon parasola składa się z trzech teleskopowo zsuwanych części 1, 2 i 3 oraz rączki 4, obejmującej dolną część trzonu. Rączka ta w położeniu rozciągnięciem regulowana jest zapomocą sprężyny 5, która łącznie z częścią prowadniczą 6 przymocowana jest do części 2 trzonu, około której, jak również i około części 3 trzonu, owinięta jest sprężyna 5. Rączka 4 prowadzona jest po części 6, mającej kształt krawędzi albo tłoczki, w żłobku 7 i umocowana jest na trzonie zapomocą zatyczki 8 tak, iż części 2, 3 i 4 trzonu nie mogą się względem siebie obracać. Dolny brzeg części 1 trzonu, który opiera się o sprężynę ryglującą 9, posiada wcięcia 10, które nie pozwalają części 1 trzonu przekręcać się względem części 2 tegoż trzonu. Wyłączenie sprężyny 9 następuje przy usuwaniu rączki 4 zapomocą uderzającego w nią ostrza 11 części 3 trzonu. Na górnym swym końcu trzon posiada wieniec 12. Do wieńca tego przyłączone są pręty daszka, składającego się ze zsuwających się części 13 i 14. Te części 13 i 14 rozsuwają się zapomocą pierścienia 15, umocowanego na części 14, oraz pałaka 16, umieszczonego przy górnym końcu części 13 pręta. Pałak służy również do przymocowania pokrycia i umieszczony jest na obydwóch częściach pręta luźno, w celu ułatwienia prowadzenia tegoż i żeby pod naciskiem napiętego pokrycia ściśle przylegał do pręta i nie wciskał się w pokrycie. Pałak obejmuje czop przegubowy 17, połączony z częścią 13 pręta. Do tego czopa przegubowego jest przymocowana obrotowo poprzeczka 18, której dolny koniec przymocowany jest do suwaka 19.

Przy rozpinaniu parasola suwak przesuwany po osadzonej na części 1 trzonu sprężynie rurowej 20, która wtedy płasko przylega do powierzchni trzonu tak, iż sprężyna ta nie zajmuje przestrzeni wewnętrznej trzonu, a więc nie osłabia go i nie przeszkadza zsuwaniu się trzonu. Suwak zostaje wtedy zaryglowany rozchylającymi się ramionami 21, 22 sprężyny rurowej, przyczem ramiona te wchodzą we wgłębienie, względnie żłobek pierścieniowy 25 suwaka tak, iż ramiona sprężyny mogą się tylko nieco rozgiąć. Górne brzegi 23 i 24 sprężynujących ramion są ścięte celem łatwiejszego ich wyłączenia.

Wysunięta część 13 pręta, a więc i połączony z nią przegub 17 rozpórki, zostaje zaryglowana sprężyną 26, 28 umieszczoną na tej części pręta tuż obok przegubu, przyczem sprężyna ta zaczepia występem 27 za pierścień prowadniczy 15. Sprężyna ta zostaje wyłączona, gdy rączka 4 nasunie się na poprzeczkę 18 tak, iż pręt będzie przylegał do poprzeczki, przyczem poprzeczka 18 naciśnie występ 28 sprężyny (fig. 6). W tym celu, aby występ 27 sprężyny możliwie zawsze służył do zaryglowania, na przegubie 17 urządzona jest sprężyna 29, która odpycha poprzeczkę 18 od części 13 pręta.

Przy zamkniętym parasolu suwak 19 zaryglowują zapadki 30 i 31, które pod naciskiem sprężyn 32 i 33 obracają się na przegubach 34 i 35 i zachodzą z zewnątrz poza dolne obrzeże suwaka. Zapadki te wyłączane są ręcznie; są one umocowane na prowadniczej części 6 tak, iż nie przeszkadzają zsuwaniu się części trzonu.

Ponieważ rączka 4 ma oparcie nie tylko na prowadniczej części 6, lecz również na dolnym końcu części 3 trzonu, to część 6 jest bardzo krótka tak, iż w rączce powstaje więcej miejsca do wsunięcia w nią długich poprzeczek. W tym celu przy wykonaniu według fig. 7 część 6, przesuwana w rączce 4, ukształtowana jest w postaci

wydrażonego tłoka tak, iż suwak 19 jest weń wsuwany.

Celem zamknięcia parasola należy więc sprężynę 5 ręcznie wyłączyć, a następnie rączkę 4 nasunąć na poprzeczki 18. Przytem skutkiem oparcia się poprzeczek 18 o występ 28 sprężyny (fig. 6) występ regulujący 27 sprężyny zostaje wyłączony, a następnie występ 11 części 3 trzonu wyłącza sprężynę regulującą 9 tak, iż części trzonu oraz prętów mogą się jednocześnie zsuwać. Tak samo części te mogą się rozsuwać jednocześnie dopóki sprężyna 9 oraz sprężyny 26 znów nie zaskoczą, poczem należy jeszcze tylko wyciągnąć rączkę 4. Koniec trzonu parasola jest zaopatrzony w przyginany pałeczek 36. Pokrycie 37 parasola po złożeniu tegoż tworzy fałdę 38.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Parasol ze zsuwanemi częściami trzonu oraz szkieletu, w którym poprzeczki przyłączone są do zewnętrznych wsuwanych części prętów daszka, wchodzących przy zsuwaniu parasola w rączkę, wsuwaną na części prowadniczej w postaci tłoka między poprzeczki a pręty, znamieny tem, że wewnątrz rączki (4) przechodzi część (3) trzonu i jest przymocowana do jej końca w celu zastosowania krótkiej części prowadniczej (6) tak, iżby długie poprzeczki (18), sięgające aż do zewnętrznych części (13) prętów, przy zsuwaniu parasola możliwie daleko wchodziły w rączkę (4).

2. Parasol według zastrz. 1, znamieny tem, że części (13) prętów, do których przymocowane są poprzeczki (18) zapomocą przegubów (17), dzięki odpowiednim urządzeniom zaryglowującym (27) nie mogą się wsuwać, przyczem urządzenia te odpychają od prętów poprzeczki podczas wsuwania ich do rączki (4).

3. Parasol według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że urządzenia zaryglowujące

(27, 28) części (13, 14) prętów są wyłączane zapomocą nacisku prętów na powyższe poprzeczki, przyczem poprzeczki te wyprowadzają urządzenia ryglujące z położenia zaryglowania i jednocześnie układają pręty obok siebie, a następnie układają się same wokoło trzonu, dzięki czemu parasol może być swobodnie zamknięty.

4. Parasol według zastrz. 1, znamieny tem, że pręty (13) oraz poprzeczki (18) przy rozciąganiu parasola są od siebie odpychane sprężynami (29), a to w tym celu, aby możliwie natychmiast po wyciągnięciu ich z rączki (4) zajmowały położenie potrzebne do rozpięcia parasola.

5. Parasol według zastrz. 1 — 4, znamieny tem, że część prowadnicza (6) rączki (4) ukształtowana jest w postaci tłoka wydrażonego, w które to wydrażenie wchodzi suwak (19).

6. Parasol według zastrz. 1—4, znamieny tem, że do prowadzenia przegubów (17) łączących poprzeczki (18) z prętami (13), służą pałkowate części (16), do których jest przymocowane pokrycie (37) parasola.

7. Parasol według zastrz. 1—6, znamieny tem, że sprężyna (20), która przy rozpiętym parasolu służy do zaryglowania połączonego z poprzeczkami (18) suwaka (19), przylega do powierzchni trzonu parasola.

8. Parasol według zastrz. 1—7, znamieny tem, że jako sprężyna (20) do zaryglowywania suwaka (19) służy kawałek rurki, która celem utworzenia sprężynujących ramion zostaje odpowiednio wycięta.

9. Parasol według zastrz. 1—8, znamieny tem, że sprężyna (20), która przy rozpiętym parasolu służy do zaryglowywania suwaka (19) i przylega do powierzchni trzonu, przy rozpiętym parasolu wchodzi w żłobek pierścieniowy (25), utworzony z powierzchni trzonu oraz wgłębienia w suwaku (19).

10. Parasol według zastrz. 1—9, zna-

mienny tem, że występ zaryglowujący (9) sprężyny umocowanej w trzonie wchodzi w wycięcie (10) krawędzi części (1) trzonu, celem przeszkodzenia przekręcaniu się względem siebie części (1 i 2) trzonu.

11. Parasol według zastrz. 1—10, znamienny tem, że sprężyna (5), zaryglowująca wyciągniętą rączkę (4), posiada otwór do przeprowadzenia przez nią części (3) trzonu, przymocowanej do rączki.

12. Parasol według zastrz. 1—11, w którym części trzonu parasola zsuwane są

teleskopowo zapomocą części prowadniczej w kształcie tłoka do rączki, nasuwanej na poprzeczki, znamienny tem, że przy złożonym parasolu suwak (19) przytrzymywany jest jedną lub kilkoma zapadkami (30, 31), które osadzone są na wsuwanej do rączki (4) części prowadniczej (6) i chwytają suwak od zewnątrz.

Hans Haupt.

Zastępca: I. Myszczyński.

rzecznik patentowy.

